

ΘΕΜΑ:

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΟΜΙΛΗΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΛΕΙΔΑΡΑΣ

Οι Οικοδόμοι του Νέου Κόσμου

Χαιρετίζω τους οικοδόμους του νέου κόσμου, της νέας κοινωνίας που κατά καιρούς όλοι έχουμε οραματισθεί και επειδή ένας είναι ο Λόγος, που καθοδηγεί τα πάντα, με κάποιο τρόπο όλοι εμπνεόμαστε και καθοδηγούμαστε εξ Αυτού, για να βρισκόμαστε σήμερα εδώ. Ο αγαπητός φίλος κι αδελφός Βασίλης Χατζόπουλος είπε με μια φράση σημαντική, ότι δίχως την επίγνωση της ιστορίας δεν είναι δυνατόν να οικοδομηθεί αυτός ο νέος κόσμος. Κι αυτό είναι μια μεγάλη αλήθεια λίγο βαριά βέβαια στα αυτιά πολλών ανθρώπων της εποχής μας, οι οποίοι θεωρούν ότι καλύτερα να μην ήξεραν τίποτα και να μη γνώριζαν τίποτα από την ιστορία, γιατί δεν είναι τόσο απλό να γνωρίζεις. Η γνώση φέρει ευθύνη και όσο πιο πολλά μαθαίνει και γνωρίζει κανείς, τόσο ανακαλύπτει το μέγεθος της άγνοιάς του. Αλλά και τόσο ανακαλύπτει πόσο βαριά είναι η ευθύνη του να γνωρίζεις τι έχει συμβεί. Είναι εύκολο να λες τους συγχωρώ όλους και πάμε παρακάτω. Όταν όμως γνωρίζεις τι έχει συμβεί, όταν έχεις επίγνωση ότι έχουμε οδηγηθεί εδώ, κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες, λόγους, μεθόδους και τακτικές, τότε η συγχώρεση γίνεται δυσκολότερη. Απαιτεί να σκάψει κανείς βαθύτερα και να βρει στα έγκατα της ψυχής του το σθένος και την ψυχική δύναμη να χωρέσει αυτό που η κοινή διάνοια του ανθρώπου αδυνατεί να χωρέσει. Και τότε μόνο μπορεί να συγχωρέσει από καρδιάς. Αυτό το εξαιρετικά δύσκολο έργο έχει ανατεθεί στους ώμους επίλεκτων υποστάσεων, που έχουν αφιερώσει τη ζωή τους σ' αυτό.

Οι άνθρωποι κατά καιρούς και κατά εποχές, σ' όλες τις φυλές και τις θρησκείες και τις ιδεολογίες που ανέπτυξαν, προσπάθησαν να εφαρμόσουν κάποιους νόμους της Θείας Νομοτέλειας που είχαν διδαχθεί απ' τους δασκάλους τους η τους οδηγούς της φυλής. Όμως, η οποιαδήποτε υγιής εκδήλωση και πρότυπο εφαρμόστηκε πάνω στη Γη, παρατηρούμε ότι σύντομα δέχτηκε πολεμική ή αλλιώς όπως λέμε, καπελώθηκε ή αλλιώς αμαυρώθηκε, σπιλώθηκε και τελικά καταργήθηκε. Γεγονός είναι ότι οι πρόγονοί μας είχαν συλλάβει αυτές τις αρχές της Θείας Νομοτέλειας η οποία, όταν εφαρμοσθεί επί της Γης μπορεί να δημιουργήσει πραγματικά μια πρότυπη κοινωνία και αυτό έπραξαν.

Τα 5 στοιχεία που βλέπετε στα ακροδάκτυλα αυτού του χεριού συμβολικά δεν είναι απλώς οι 5 βασικές δυνάμεις που το Σύμπαν κι εμείς δημιουργηθήκαμε αλλά είναι και οι αρχές με τις οποίες ο άνθρωπος έχει προοριστεί να είναι σε θέση να διαμορφώσει τη ζωή του επάνω στη Γη, στο κόσμο της ύλης δηλαδή. Με λίγα λόγια, το πενταδικό σύστημα δόθηκε στην αρχαιότητα όχι μόνο σαν μέθοδος μνημονικής ή μια μέθοδος εκπαίδευσης του νου, μια και ο νους είναι το 5ο σώμα του ανθρώπου και μια και ο Λόγος έχει να κάνει με το 5ο κέντρο στο σώμα του ανθρώπου, δόθηκαν λοιπόν τα κλειδιά αλλά δεν εφαρμόστηκαν ολοκληρωμένα. Κυριάρχησε το επταδικό σύστημα, το οποίο είναι θα λέγαμε, το «ιερατικόν» και το οποίο απαιτεί ανθρώπους υψηλού πνευματικού επιπέδου, να έχουν αναπτύξει και τα πνευματικά τους σώματα. Όμως η κοινωνία του σήμερα αποτελείται περισσότερο από ανθρώπους υλιστικής αντίληψης, υλιστικής συνείδησης, ανθρώπους οι οποίοι είναι σε θέση να λειτουργήσουν μόνο στα της ύλης και να κατανοήσουν μόνο αυτή τη φύση. Άρα, αυτό που λείπει ως μετα-

βατική κατάσταση από τη μια κοινωνία στην άλλη, θα ήταν κι ένας τρόπος, ένα σύστημα ζωής το οποίο θα υπακούει στους συμπαντικούς νόμους. Και το μοντέλο αυτό είναι ο ίδιος ο άνθρωπος. Όπως ακριβώς ο άνθρωπος έχει κεφάλι, καρδιά, χέρια κι πόδια, έτσι ακριβώς ο οργανισμός της ανθρωπότητας ολόκληρης μοιάζει με ένα τέτοιο ον. Ο συλλογικός άνθρωπος έχει κι αυτός το δικό του κεφάλι, τη δική του καρδιά, τα δικά του πόδια και χέρια και είμαστε εμείς εκείνοι, που θα του επιτρέψουμε τελικά να λειτουργήσει ομαλά ή όχι.

Ακόμα και πάνω στη Γη βλέπουμε την πεντάδα στις Ηλείους να υπάρχει αλλά και στις ίδιες τις εκδηλώσεις του ανθρώπου, βλέπουμε πάλι ότι αυτή η πεντάδα κυριαρχεί. Έχουμε πράξεις σε επίπεδο υλικό, συναισθήματα σε επίπεδο αστρικό, σκέψεις σε επίπεδο νοητικό, λόγια σε επίπεδο ψυχικό και κίνητρα σε επίπεδο πνευματικό. Η νομοτέλεια της ταυτενέργειας είναι η νομοτέλεια που πρεσβεύει ότι ο Νόμος της Ελεύθερης Βούλησης, ο οποίος κατέχει τη θέση του 5ου στοιχείου, δηλαδή του κέντρου του σταυρού, είναι εκείνος ο νόμος που έχει δοθεί στον άνθρωπο ως θείο δώρο, για να μπορεί να πραγματοποιήσει το έργο της Δημιουργίας της Ζωής του και του κόσμου. Ανάμεσα σ' αυτή την Ελεύθερη Βούληση ο άνθρωπος αντιμετωπίζει τους φυσικούς νόμους, το νόμο της Ισορροπίας, της Δράσης και της Αντίδρασης και το νόμο της Πρόνοιας και της Εξέλιξης που διέπει τα πάντα. Επομένως όσο συντονίζονται με τους Θείους Νόμους και τη Θεία Πρόνοια, τόσο ελαφρώνει το βάρος του από τις χρεοφειλές του στο νόμο της Ισορροπίας. Τόσο κινείται λοιπόν με ουδετερότητα και αρμονία συνθέτοντας κι όχι διαχωρίζοντας, ώστε να έλξει την απελευθέρωσή του από τον Νόμο του Χώρου και το Νόμο του Χρόνου.

Όμως, οτιδήποτε δημιουργούμε κι οτιδήποτε ζούμε και επιλέγουμε με την Ελεύθερη Βούλησή μας, σχετίζεται είτε το κατανοούμε και το συνειδητοποιούμε είτε όχι, με την επίγνωση που έχουμε για τον εαυτό μας. Και γι' αυτό άλλα πράγματα θέλαμε όταν ήμασταν 10 χρονών κι άλλα πράγματα θέλαμε όταν ήμασταν 30 και στη συνέχεια άλλα πράγματα θέλουμε τώρα που είμαστε 50. Το ποιος λοιπόν, ποιος πιστεύει ο άνθρωπος ότι είναι ο εαυτός του, είναι το κλειδί της δημιουργίας της Νέας του Κοινωνίας. Διότι η κοινωνία που υπάρχει σήμερα, είναι αποτέλεσμα της ιδέας της περιορισμένης που έχει για τον εαυτό του. Πιστεύοντας πως είναι ένα υλικό, θνησιγενές ον απλά, έφτιαξε έναν κόσμο και μια κοινωνία όπου τα αγαθά αυτής εξαντλούνται σ' ένα αυτοκίνητο, σε ένα σπίτι και σε κάποια άλλα υπάρχοντα. Όταν όμως ο άνθρωπος συνειδητοποιήσει ότι δεν είναι μόνο ύλη αλλά είναι και πνεύμα, είναι και ψυχή, τότε με νέα κριτήρια αξιολόγησης και με νέες αξίες και αρχές είναι σε θέση να δημιουργήσει ένα νέο κόσμο. Με λίγα λόγια, τα ιδανικά, οι αξίες, τα πρότυπα και οι αρχές του συνδέονται με την επίγνωση της ταυτότητάς του.

Και η αλλαγή θα επέλθει σε κάθε άνθρωπο, όταν καταλάβει ποιος είναι πραγματικά. Προς το παρόν πιέζεται από τα προβλήματά της ζωής του, σε όλα τα επίπεδα, βιώνοντας τη ρύπανση στη γη, στο νερό, στον αέρα, τους κινδύνους ακόμα και από την ηλιακή ενέργεια που δέχεται ο πλανήτης απροστάτευτος και βρίσκεται παγιδευμένος στα αγαθά, όπως είπα, στο κυνήγι των αγαθών της ύλης. Και περνάει μια ολόκληρη ζωή, σπαταλάει ολόκληρη τη ζωή του, προκειμένου να εξαγοράσει τα λιγοστά, υλικά αγαθά που μπορεί κανείς να αγοράσει με χρήμα και χωρίς να το συνειδητοποιεί, σπαταλάει την ενέργειά του και γίνεται ανίκανος τελικά να απολαμβάνει εκείνα τα αγαθά τα οποία είναι δωρεάν. Έτσι ακριβώς, αν διακρίνουμε τα επίπεδα των αγαθών, βλέπουμε ότι τα υψηλότερα αγαθά όχι μόνο δεν απαιτούν χρήμα για να τα απολαμβάνει κανείς, τουναντίον, πρέπει κανείς να είναι αποδεδειγμένος από την επιθυμία του για αυτά, για να τα απολαμβάνει. Γιατί, όπως είναι γραμμένο, κανείς δεν μπορεί να υπηρετεί 2 κυρίους, Θεό και Μαμωνά. Αυτό πρέπει να μας προβληματίσει γενικότερα στις Χριστιανικές κοινωνίες, διότι αν κάνουμε μια ανασκόπηση και δούμε τι συμβαίνει σήμερα στον πλανήτη και την ανθρωπότητα, 2000 χρόνια μετά την έλευση του Χριστού, θα δούμε ότι τελικά οι άνθρωποι, ιδιαίτερα αυτοί που θέλουν να ονομάζονται χριστιανοί, περισσότερο υπακούν στον νόμο της Ανταπόδοσης, στο νόμο του «οφθαλμόν αντί οφθαλμού και οδόντα αντί οδόντος» παρά στο νόμο του Ελέους και της Συγχώρεσης. Άρα, στην πράξη, ακόμα δεν έχουμε εκχριστιανισθεί.

Και δεν έχουμε εκχριστιανισθεί, διότι αποβάλαμε και το κομμάτι του εξανθρωπισμού που έχουμε λάβει από τις ελληνικές μας ρίζες.

Ανατρέχω και πάλι λοιπόν στους λόγους του προλαλήσαντος φίλου κι αδελφού ο οποίος έθιξε ένα άλλο θέμα πολύ σπουδαίο. Ότι δεν μπορεί να οικοδομηθεί καινούρια κοινωνία χωρίς οι άνθρωποι να αποκαταστήσουμε την κακή σχέση που έχουμε αναπτύξει μ' αυτό που λέγεται μέτρο, μ' αυτό που λέγεται Δάσκαλος, μ' αυτό που λέγεται Παιδεία. Διότι, οποιοδήποτε λάθος βρίσκουμε στην κοινωνία μας, μπορούμε να διαπιστώσουμε πως είναι ένα κενό παιδείας. Ένα κενό παιδείας θα βρούμε πίσω από κάθε μας λάθος είτε ατομικό είτε συλλογικό. Επομένως θα δούμε ότι η παιδεία είναι το κλειδί γι' αυτή τη νέα κοινωνία και η παιδεία είναι εκείνη που μπορεί να μας αφήσει να μετέχουμε σ' αυτό το όραμα αυτού του νέου κόσμου.

Αυτοί λοιπόν οι πυλώνες του πολιτισμού, έτσι όπως εξελίχθηκαν στα διάφορα μήκη και πλάτη της Γης, πυλώνες για τους οποίους όλοι εμείς με κάποιο τρόπο στο παρελθόν έχουμε εργαστεί, συγκεντρώνονται, εστιάζονται, επικεντρώνονται και καθορίζονται από το επίπεδο της παιδείας, από το επίπεδο της φιλοσοφικής θεώρησης, από το κοσμοειδωλό το οποίο διαθέτουμε ως πολιτισμός. Αλλά έχουμε πει ότι αυτός ο πολιτισμός του έχειν, ο πολιτισμός της ύλης καταρρέει και την ίδια στιγμή αναγεννάται ο πολιτισμός του είναι, ο πολιτισμός του είμαι. Μέσα από αυτή τη νέα θεώρηση, ο άνθρωπος θα προχωρήσει σπρωχτά στην αρχή, για να ξεκολλήσει από τις προσκολλήσεις του. Η ανθρωπότητα βρίσκεται σε κατάσταση εξάρτησης από ανάγκες που δεν θα 'πρεπε να βρίσκεται υποδουλωμένη, βρίσκεται σε κατάσταση εθισμού, με διάφορες ποιότητες πλάνης, καθώς καθοδηγείται από ιδέες πλάνης. Όμως, τα γεγονότα δεν περιμένουν κανέναν από εμάς ατομικά παρά κινούνται για το σύνολο.

Έτσι λοιπόν, μπορείτε να φανταστείτε πόσο πολύ θα άλλαζε η ζωή των ανθρώπων και θα είμαστε μάρτυρες σε αυτό εμείς, τη στιγμή που θα εμφανιστεί μια νέα ενέργεια, μια νέα ελεύθερη ενέργεια, η οποία θα δοθεί στους ανθρώπους δωρεάν και ενδεχομένως για πρώτη φορά θα συμβεί αυτό στην Ελλάδα, και να είναι οι Έλληνες το πρώτο κράτος πρότυπο, που θα διαθέσει αυτή την ενέργεια δωρεάν και σε άλλα μέρη του κόσμου, ώστε οι άνθρωποι να απελευθερωθούν πρώτα σε επίπεδο υλικό, ώστε να 'χουν και τη δυνατότητα ν' απελευθερωθούν και σε επίπεδο πνευματικό. Φανταστείτε τη ζωή των ανθρώπων δίχως το βάρος του βιοπορισμού, της στέγασης, της θέρμανσης, του φωτός, της μετακίνησης, των μέσων, όλα αυτά που πληρώνουν θα είναι δωρεάν. Μπορεί ο άνθρωπος να διαχειριστεί τους φυσικούς του πόρους και να ευημερήσει. Είναι αποδεδειγμένο και εφικτό. Θα δείτε μια ταινία στη συνέχεια, κάποια στιγμή, που γίνεται μια αναφορά στις προφητείες περί του βασιλέως Ιωάννη και τη φανέρωση του Ιωάννη Βατάτζη, του Βασιλιά του Βυζαντίου, ο οποίος σε πάρα πολύ σύντομο χρονικό διάστημα ανέκτησε την Βυζαντινή Αυτοκρατορία. Με μια σεισάχθεια απέδειξε ότι το σύστημα το οποίο υπάρχει, το οικονομικό και πολιτικό, μπορεί να οδηγήσει σε μια νέα κοινωνία. Λέγεται ότι στις μέρες μας φανερώνεται πάλι το πνεύμα αυτό για να οδηγήσει τα πράγματα σε μια εξέλιξη που κανείς δεν περιμένει, κοιτώντας φυσικά τα γεγονότα τα οποία τρέχουν γύρω μας, όχι μόνο στην Ήπειρό μας αλλά και σε άλλες Ηπείρους ακόμα, ώστε όλα να συνιστούν ένα τοπίο μάλλον θολό και σκοτεινό, παρά κάτι το οποίο μπορεί να γεμίζει κάποιον με αισιοδοξία. Το θέμα είναι από πού κανείς καθοδηγείται, ποιο όραμα τον καθοδηγεί και φυσικά το όραμα αυτό ανταποκρίνεται στην ανθρωπότητα ολόκληρη ή είναι το στενό όραμα ενός κράτους ή ενός μόνο έθνους.

Η αναμόρφωση η οποία θα βιωθεί από αυτή τη Νέα Κοινωνία και βιώνεται ήδη από πολλά μέλη της, είναι αυτή η κοινωνία που παρουσιάστηκε στις πρώτες κοινωνίες των Χριστιανών και ονομάστηκε Αγάπη. Είναι το βίωμα της αδελφοσύνης, είναι το βίωμα της σύμπνοιας, της ομοψυχίας, του ομοιοκραδασμού. Είναι το βίωμα εκείνων των ανθρώπων που έχουν και αισθάνονται την ίδια πνευματική καταγωγή ότι έχουν και τον ίδιο πνευματικό προορισμό. Είναι εκείνοι που πίστεψαν στα λόγια του Χριστού, όταν είπε «Θεοί Εστέ» και «έσεσθε ουν υμείς τέλειοι, όπως ο Πατήρ μου Τέλειος εν τοις Ουρανοίς εστί». Η Νέα Κοινωνία και το Όραμα το οποίο τρέχει σήμερα στους νόες και τα πνεύματα αυτών των ανθρώπων που εμπνέ-

ονται από αυτό το όραμα, είναι όραμα από μία πίστη ελεύθερη, φωτεινή, απαλλαγμένη από τα ψεύδη και τις πλάνες χιλιετηρίδων, από κατεστημένα ιερατείων τα οποία δέσμευσαν τους ανθρώπους και τη συνείδηση του ανθρώπου σε νόμους και κανονισμούς που σήμερα πνέουν τα λούστια, σε περιορισμούς που έπλασε η ανθρώπινη διάνοια και που ουδέποτε ο θεός παρουσίασε στον άνθρωπο ως Θεία επιταγή.

Είναι σαφές ότι και η αισθητική και η Τέχνη αλλά και τα έθιμα και οι παραδόσεις των λαών θα οδηγηθούν σε μία κατάσταση απλοποίησης και αφαίρεσης όπου θα κρατήσουμε τα καλύτερα απ' όλα όσα έχουμε βιώσει ως σήμερα, ενώ οι νόμοι και οι θεσμοί της Πολιτείας, το ίδιο το σύστημα και το σύνταγμα το οποίο πρόκειται να διαμορφωθεί, δεν θα έχει ένα σύνταγμα περιορισμένο στα πλαίσια των αναγκών ενός έθνους αλλά θα είναι ένας κοινός τρόπος θεώρησης και ζωής, χωρίς αυτό βέβαια να σημαίνει ότι θα ισοπεδωθεί η ατομική συνείδηση και αντίληψη των πραγμάτων, ίσα-ίσα κάθε άτομο στη Νέα Κοινωνία θα θεωρείται σημαντικό, γιατί είναι μοναδικό, όπως γνωρίζουμε όλοι.

Η νομοτέλεια που συνδέει τους νόμους, τα αγαθά και τις εξουσίες έτσι όπως έχει διαμορφωθεί σ' όλα τα μήκη και τα πλάτη της Γης, βλέπουμε ότι έχουν μια κοινή βάση. Δηλαδή, και η κυβερνητική εξουσία και η οργανωτική και η νομοθετική και η δικαστική και η εκτελεστική, δεν είναι δυνατόν να πάψουν να λειτουργούν στις ανθρώπινες κοινωνίες αλλά αυτό που θα αλλάξει θα είναι η στελέχωση ή αλλιώς το σύστημα αξιολόγησης. Η αυτοστελέχωση και οποιαδήποτε άλλη κατάσταση τη συνοδεύει, προϋποθέτει ένα υψηλό πνευματικό επίπεδο επίγνωσης εαυτού. Εάν κανείς έχει επίγνωση εαυτού, είναι και σε θέση να αυτοστελεχωθεί σωστά. Διαφορετικά μιλάμε για μια κοινωνία σαν την σημερινή, όπου ελάχιστοι άνθρωποι κάνουν αυτό το οποίο είναι προορισμένοι να κάνουν. Γνωρίζετε όλοι, δισεκατομμύρια άνθρωποι κάνουν μια εργασία που δεν τους ικανοποιεί, που δεν τους αρέσει, παρά την κάνουν αναγκαστικά. Φανταστείτε μια κοινωνία, όπου ο καθένας θα κάνει αυτό ακριβώς το οποίο τον ενδιαφέρει, για το οποίο έχει γεννηθεί, για να κάνει καλύτερα. Άρα, μιλάμε για κάτι τελείως διαφορετικό από αυτό που έχουμε ζήσει, μιλάμε για μια τελείως διαφορετική ζωή, ξεκινώντας από την ίδια τη στιγμή της γέννας, η οποία δεν θα γίνεται όπως σήμερα, με νυστέρι και χρέωση καισαρικής, αποξενώνοντας το παιδί από την μάνα από την πρώτη του στιγμή και εντυπώνοντάς του το πρώτο του αρνητικό βίωμα χωριστικότητας αλλά θα μπορεί να γίνεται μέσα στο νερό ή με άλλες μεθόδους όπου η εξέλιξη και τα εντυπώματα του βρέφους θα το συνοδεύουν πλέον για όλη του τη ζωή. Μιλάμε για ελεύθερους πολίτες εκ γενετής.

Οι αρχές της δικαιοσύνης αποτελούν βάση και θεμέλιο κοινωνικό, διότι άνευ δικαιοσύνης, δεν μπορεί να υπάρξει ειρήνη, παραμένει μια ουτοπία. Επομένως η δικαιοσύνη δεν είναι μόνο θεμέλιο των αρετών αλλά και θεμέλιο της Νέας Κοινωνίας. Κι η δικαιοσύνη αυτή δεν πρέπει να είναι μόνο σε υλικό επίπεδο αλλά και σε πνευματικό. Σ' ένα τέτοιο περιβάλλον, σ' ένα τέτοιο καθεστώς Ειρήνης, η Αλήθεια μπορεί πραγματικά να φανερωθεί στον άνθρωπο και η Αλήθεια είναι αυτή η οποία τον απελευθερώνει πραγματικά και τίποτε άλλο. Ο λόγος που βρισκόμαστε ακόμα υπόδουλοι σε ατομικό ή συλλογικό επίπεδο στη γη είναι ακριβώς ότι ακόμα απέχουμε πολύ από την επίγνωση της Αλήθειας. Όλες αυτές οι αρχές και τα αγαθά συνοψίζονται και εκπληγάζουν από την αρχή την Ύπατη, της Αγάπης, μιας Αγάπης όμως που και ως ιδέα ακόμα θα αλλάξει μέσα στις συνειδήσεις των ανθρώπων. Όσο η Αγάπη είναι περιορισμένη ως ιδέα στη συνείδηση του ανθρώπου, θα είναι περιορισμένη και ως πράξη. Όταν οι άνθρωποι όμως συνειδητοποιήσουν ότι η Αγάπη δεν είναι μια συναισθηματική κατάσταση αλλά είναι Ύψιστη Θεία Κατάσταση, όπου ο άνθρωπος έχει αναλάβει πλέον την υπευθυνότητά του, ως αυτό που είναι πραγματικά, δηλαδή ως Άνθρωπος Λόγος, δηλαδή ως συνδημιουργός, με αυτό το ύψος υπευθυνότητας μπορεί να σταθεί πραγματικά ως συνδημιουργός και να ανοικοδομήσει τη Νέα του Κοινωνία.

Επομένως, το κλειδί της Νέας μας Κοινωνίας αλλά και το όραμα κι η δυνατότητα του καθενός να συντονιστεί με αυτό το Όραμα της Νέας Κοινωνίας ξεκινάει πρωταρχικά το πρώτο βήμα και το θεμέλιό του είναι η ανάληψη ευθυνών. «Ο γαρ σπείρει ο άνθρωπος τούτο και θερίσει».

Αυτός ο απλός νόμος της Ισορροπίας θα μετατοπιστεί στη συνείδηση του ανθρώπου με τέτοιο τρόπο, ώστε αντί να ενεργοποιεί το φόβο της τιμωρίας, γι' αυτά που πιθανόν έχει διαπράξει και δεν είναι σύμφωνα με τη Θεία Νομοτέλεια, θα σταθεί κάτω από το ύψος του Ανθρώπου Λόγου, εννοώντας την υπευθυνότητά του να δρα πλέον αρμονικά και σύμφωνα με τους Θεϊκούς Νόμους. Άρα, στη συνείδηση του ανθρώπου πρόκειται να ενωθεί η ιδέα της ευθύνης και του δικαιώματος. Όταν ο άνθρωπος ενώσει μέσα του αυτό που λέγεται ευθύνη και δικαίωμα, τότε μπορεί να σταθεί σαν Άνθρωπος Λόγος και απέναντι στον εαυτό του και απέναντι στον πλησίον του και απέναντι στην κοινωνία και απέναντι στο Θεό. Και τότε μόνο είναι σε θέση να καταλάβει για ποιο λόγο ο Χριστός παρέδωσε ως πρώτη εντολή το «αγαπήσεις Κύριον τον Θεόν σου». Το κλειδί γι' αυτή την κατανόηση είναι ο πλησίον, «και τον πλησίον σου ως εαυτόν». Ο πλησίον λοιπόν είναι το κλειδί της Νέας Κοινωνίας. Η στάση μας προς τον πλησίον είναι το κλειδί για να εννοήσουμε αυτή τη Νέα Κοινωνία. Αλλά ο πλησίον είναι και το κλειδί για την πνευματική κατάσταση που περνάμε από το τώρα στο αύριο.

Όλοι εμείς έχουμε κληθεί να καταστούμε οι γεφυροποιοί αυτού του κόσμου και των υπολοίπων. Κι ελάχιστοι είναι εκείνοι οι οποίοι γνωρίζουν από πού προέρχονται. Αν έχετε δει ποτέ σπορά, έτσι όπως έπεσαν οι σπόροι κάποτε στη γη, σ' ένα χωράφι, έτσι κάπως σπάρθηκαν τα πνεύματα των όντων. Μα ο καθένας φέρει μέσα του στοιχεία ανάλογα κι αντίστοιχα με αυτά που φέρει από την ίδια του τη ρίζα και αυτά ακριβώς θα αναπτύξει. Επομένως, δεν μπορούμε να φανταστούμε μια κοινωνία ισοπεδωμένη και ίδια για όλους. Όχι, οι άνθρωποι θα αναπτύξουν κοινωνίες σε διαφορετικά επίπεδα ανάλογα με το επίπεδο της ρίζας τους, ανάλογα με το επίπεδο των ιδεών τους.

Ο καθένας π.χ. σήμερα, εάν ερωτηθεί τι είναι ελευθερία, θα δώσει και μια απάντηση περί αυτής. Και κατά κανόνα οι θεωρήσεις και οι ορισμοί για την ελευθερία είναι τραγικά είτε λανθασμένες είτε κατακρεουργημένες. Η θεώρηση ενός από τους φιλόσοφους προγόνους μας, ο οποίος είχε πει ότι η ελευθερία είναι η αγαθή συνείδηση, είναι πολύ πιο κοντά στο βίωμα εκείνο που και ο Χριστός φανέρωσε. Άρα, δεν μιλάμε για μία ελευθερία περιορισμένη στα πολιτικά όρια που έχει μια ελευθερία μετακίνησης, όπως θίγεται στις μέρες μας, μέσα από τους μετανάστες σ' όλο τον κόσμο. Απασχολεί ήδη την ανθρωπότητα το θέμα και είμαστε μάρτυρες όλοι γύρω απ' αυτό.

Ποιος μπορεί να φανταστεί ότι σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα κι όχι πάρα πολύ μακριά από την εποχή αυτή που ζούμε σήμερα, οι άνθρωποι θα είναι ελεύθεροι να μετακινούνται όπου θέλουν, όποτε θέλουν κι όπως θέλουν. Πόσα ανθρώπινα μυαλά δύνανται σήμερα να χωρέσουν ότι το επίτευγμα της τηλεμεταφοράς δεν είναι κάτι που ανήκει στην επιστημονική φαντασία αλλά στην επιστημονική πραγματικότητα κι όταν μιλάμε για τηλεμεταφορά, δεν μιλάμε για τηλεμεταφορά απλώς σ' έναν χώρο πάνω στη Γη κι από εκεί σ' έναν άλλον. Αλλά μιλάμε ακόμα και για μεταφορά σε άλλους κόσμους από αυτούς που αντιλαμβάνονται οι αισθήσεις μας. Πράγματα λοιπόν τα οποία εκφεύγουν του κόσμου τούτου τα ζούμε εμείς σήμερα, βιώνοντας αυτή τη μεταβατική κατάσταση και το μεγάλο μας πρόβλημα είναι ακριβώς αυτή η σύγχυση κι η αδυναμία μας να ενώσουμε τα άνω και τα κάτω, τα υλικά και τα πνευματικά. Είναι γεγονός ότι ζούμε ως μάρτυρες και ως πρωταγωνιστές της ύψιστης δοκιμασίας της ανθρωπότητας, ζούμε την περίοδο της κρίσης με ό,τι και αν σημαίνει αυτό, άσχετα ποιος το κατανοεί αυτό, είναι κάτι το οποίο έχει μια αρχή κι ένα τέλος.

Τι είναι αυτό το οποίο προδιαγράφει ένα όραμα, το όραμα το ίδιο φανερώνει την καταγωγή του αλλά και το όραμα το ίδιο δείχνει τον προορισμό του. Με λίγα λόγια, το κλειδί αυτού του συντονισμού των ανθρώπινων πνευμάτων και όντων θα είναι εκείνη τη θεία στιγμή όπου ο φωτισμός των ανθρώπων σε μαζικό επίπεδο θα είναι γεγονός. Ο φωτισμός των ανθρώπων υπήρξε φαινόμενο ατομικό για χιλιάδες χρόνια. Σήμερα είναι φαινόμενο ομαδικό. Στις μέρες μας θα ζήσουμε το φαινόμενο σε επίπεδο συλλογικό και πανανθρώπινο. Αυτό είναι κάτι που δεν έχει ξανα συμβεί ποτέ στην ιστορία του ανθρώπου κι ο άνθρωπος δεν είναι σε θέση ούτε να φανταστεί τι θα σημαίνει αυτό στη ζωή του και τι θα διαμορφωθεί μέσα από αυτή τη θε-

ώρηση των πραγμάτων, όταν όλοι οι άνθρωποι δηλαδή θα έχουν συναισθανθεί ότι πράγματι είναι όλα ένα κι ότι ένας άνθρωπος υπάρχει, δεν υπάρχει άλλος. Όταν οι άνθρωποι βιώνουν την Αγάπη αυτή στην πράξη, με τον πιο απλό τρόπο στην καθημερινότητά τους.

Το κλειδί για την πνευματική άνοδο και εξέλιξη του ανθρώπου και την φανέρωση και τελική διαμόρφωση αυτής της νέας κοινωνίας θα είναι η ταυτενέργεια του ανθρώπου με τον Λόγο. Εκείνη η κατάσταση όπου ο άνθρωπος δεν θα χρειάζεται πλέον να μιλάει για το Θεό αλλά θα είναι συντονισμένος μαζί Του και θα ενεργεί σύμφωνα με τους Νόμους Του. Ήδη υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι ζουν κάθε μέρα μικρά και μεγάλα θαύματα. Ο αριθμός τους πληθαίνει καθημερινά. Όταν αυτή η κρίσιμη μάζα θα έχει σχηματισθεί, τότε αυτό θα επηρεάσει τη συνείδηση όλης της ανθρωπότητας. Ευλογημένοι είναι οι πρωτεργάτες αυτής της Νέας Κοινωνίας, ευλογημένοι είναι οι οικοδόμοι αυτής της Νέας Κοινωνίας, γιατί αυτοί είναι που δέχθηκαν πρώτοι και δέχονται τα πυρά του κατεστημένου το οποίο δεν θέλει να αλλάξει, του κατεστημένου των ιθυνόντων, οι οποίοι έχουν μοιράσει τα πόστα εξουσίας εδώ και αιώνες και νομίζουν ότι θα τα πάρουν μαζί τους. Σας ευχαριστώ όλους

απάντηση σε ερώτηση: «τι μπορώ να κάνω εγώ;»

Η ίδια η ερώτηση είναι η απάντηση, είναι μια απάντηση διαχρονική. Κι η απάντηση ζητάει πρότυπο. Γίνε εσύ το πρότυπο που θα 'θελες να έχεις, που θα 'θελες να εμπνεύσει και σένα. Αυτό που εμπνέει εσένα σίγουρα εμπνέει και κάποιους άλλους ανθρώπους. Αντί να ρωτάς λοιπόν τι να κάνω, κάνε κάτι τελείως διαφορετικό, δράσε. Βγες απ' τον κόσμο της διάνοιας που διερωτάται και δράσε. Σίγουρα θα κάνεις και λάθη αλλά θα έχεις την κάλυψη της Αγάπης πίσω απ' τα κίνητρά σου. Δίχως αγάπη δεν πας πουθενά, η Αγάπη είναι η πυξίδα των πάντων. Όποιος την ακολουθεί δεν κάνει ποτέ λάθος. Δράση λοιπόν κάνε εσύ σαν πρότυπο, δώσε αυτό το πρότυπο για να στηρίξεις την πίστη αυτού που δεν την έχει. Γίνε εσύ η εμπιστοσύνη σ' εκείνον που είναι επιφυλακτικός, δείξε αγάπη σ' εκείνον ο οποίος κάνει ασχήμιες γιατί λέει ότι εγώ δεν ένιωσα ποτέ μου αγάπη κι έτσι έχω το δικαίωμα να κάνω ό,τι θέλω, δείξε γενναιοψυχία, γενναιοδωρία εκεί που υπάρχει εγωισμός και στενότητα, με λίγα λόγια τόλμησε να φανερώσεις αυτό που ζεις με τους φίλους κι αδελφούς σου, φρόντισε να το μοιραστείς με εκείνους που ακόμα δεν έχουν αναγνωρίσει ότι είναι φίλοι κι αδελφοί σου.

Ειπώθηκε στην αρχή κι έτσι είναι, έγινε ο χαιρετισμός προς τους οικοδόμους της Νέας Κοινωνίας. Προς εκείνους οι οποίοι με κάποιο τρόπο είναι Πρωτοπόροι στο βίωμα της ανθρωπότητας, αυτό το νέο. Είναι αυτοί που επιλέγουν να διαθέσουν το χρόνο τους και την προσοχή τους σ' ένα χώρο σαν κι αυτόν κι όχι σ' έναν άλλο χώρο, οποιοδήποτε. Είναι ένας χώρος ενσυνείδητης επιλογής και γι' αυτό τα αποτελέσματα τα οποία υπάρχουν αφορούν τα πνεύματα τα οποία έχουν πνευματική συνείδηση. Αυτοί κατά νόμον είναι και Πρωτοπόροι γι' αυτό και τους χαιρέτησα όλους μ' αυτόν τον τρόπο.